

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.234/2022/53.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. január 11. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. május 25. napján kihirdetett 9.B.502/2020/154. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

A vádlottak terhén megállapított bűncselekmény minősítésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatra is utal.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 7 (hét) évre, Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 6 (hat) évre, Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 (öt) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Terhelt2 II. r. vádlott állandó lakóhelyeként feltüntetett címét mellőzi, és a tényleges tartózkodási helyeként feltüntetett címét lakcímként jelöli meg.

Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 II. r. vádlott tényleges tartózkodási helye: Fővárosi Büntetés-végrehajtási intézet, Terhelt3 III. r. vádlott tényleges tartózkodási helye: Tököli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. május 25. napján kelt 9.B.502/2020/154. számú ítéletével

- Terhelt1 I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt 8 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte azzal, hogy legkorábban a kiszabott szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és meghatározott ingatlan engedély nélküli elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, továbbá az I. r. vádlottól lefoglalt 2.829.500 forint és 1160 euró készpénzre vagyonekぼzást rendelt el.

- Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt 7 év 8 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a II. r. vádlott vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban és meghatározott ingatlan engedély nélküli elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időnek a szabadságvesztés büntetés tartamába történő beszámításáról.

- Terhelt3 III. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt 6 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a III. r. vádlott vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban és meghatározott ingatlan engedély nélküli elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időnek a szabadságvesztés büntetés tartamába történő beszámításáról, továbbá mindhárom vádlott vonatkozásában az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen

- az ügyész Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott terhére a büntetés súlyosításaért, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabásáért, valamint II. és III. r. vádlott esetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának emeléséért,

- Terhelt1 I. r. vádlott és védője, Terhelt2 II. r. vádlott és védője, továbbá Terhelt3 III. r. vádlott és védője teljeskörűen, elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében fellebbeztek.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.956/2020/20. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rögzítette, hogy a bejelentett védelmi fellebbezésekre tekintettel a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű. Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva folytatta le az eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, valamennyi, az ügyben releváns bizonyítékot beszerzett és értékelt. Álláspontja szerint az

elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett, valamennyi, a tárgyalás anyagává tett bizonyítékot azok tartalmának megfelelően ismertetett, majd egyenként és összességében is értékelt. Kimerítő és részletes indokát adta annak, hogy a vádlottak tagadó vallomásával szemben miért alapította a történeti tényállást elsősorban a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök törvényes alkalmazásával beszerzett adatokra, a házkutatások és lefoglalások eredményeire, a beszerzett szakértői véleményekre, valamint a kihallgatott tanúk vallomásaira. Az ítélet indokolásában kifejtettek nem ellentétesek a logika szabályival sem. A tényállás megállapítása és a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság joga és kötelezettsége, így a rögzített tényálláson keresztül – új bizonyíték hiányában – a vádlottak felmentésére irányuló vádlotti és védői fellebbezések a másodfokú eljárásban nem foghatnak helyt. A tényállás alapján okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére, és a cselekmények minősítése is törvényes.

[4] Vélekedése szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket lényegében feltárta, tévedett azonban, amikor mindhárom vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként értékelte a kábítószer fogyasztásának beismerését. A kábítószer fogyasztás önmagában a Btk. 178. § (6) bekezdésébe ütköző vétség megállapítására lehetne alkalmas, de mivel ez subsidiárius bűncselekmény és a kábítószer-kereskedelemmel egyidejűleg történt elkövetés esetén nem büntethető, ezért ez a beismerés a vádlottak javára enyhítő körülményként nem értékelhető. Szintén nem értékelhető a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményt elkövető vádlottak javára enyhítő körülményként az, hogy hosszabb idő óta állnak személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt. Helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy a vádlottakkal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt, tévedett azonban a büntetés tartamának meghatározásakor, mert a középmeértéktől javukra jelentősen eltérő tartamú szabadságvesztés büntetés már nem alkalmas a büntetési célok eléréséhez. Erre figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés büntetés, valamint II. és III. r. vádlott esetében a mellékbüntetés tartamának súlyosítását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[5] Terhelt I. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában a bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges körben folytatta le a bizonyítási eljárást, azonban a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjaiban írt okokból részben megalapozatlan, és a bűnösség megállapítása, illetve a cselekmény Btk. szerinti minősítése tekintetében az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem, vagy csak részben tett eleget. A részbeni megalapozatlanság azonban álláspontja szerint a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján kiküszöbölhető, az okiratok és helyes ténybeli következtetés alapján eltérő tényállás állapítható meg, amely következtében az I. r. vádlott felmentésének lehet helye.

[6] Az I. r. vádlott védője a tényállás kapcsán kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a kihallgatások tartalmából azt állapította meg, hogy a beszélgetésekben ténylegesen marihuánáról volt szó, de miért nem lehetett akár pszichoaktív anyag a beszélgetések tárgya. Annál is inkább jogosnak tartotta ezeket a kételyeket, miután a 2019. március 7. és 18. napja között rögzített, az ügyészség által konspiratívnak tartott és marihuána megrendelésről szóló telefonbeszélgetésekkel kapcsolatban nem foglaltak le kábítószer-t. Sétélmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el az I. r. vádlottnak azt a védekezését, hogy a magyar nyelvet nem beszélte annyira jól abban az időszakban, hogy pontosan értse az elhangzottakat. Azt, hogy a magyar nyelvet az I. r. vádlott nem beszélte jól bizonyítja, hogy a nyomozó hatóság tagja maga írta a beszélgetés közleménye alá, hogy akcentussal beszél, a beszélgetések során gyakoriak a visszakérdezések, emellett a vádlottak gyakran vágnak egymás szavába, ezért a beszélgetések nehezen rögzíthetők. A nyomozóhatóság a könnyebben érthető szövegeket pontosan leírta, a nehezebben érthetőket kivonatolta, azonban a kivonatok többszöri

visszahallgatás után sem tükrözték hűen a beszélgetéseket. Hangsúlyozta továbbá, hogy tanú1 és tanú2 tanúk vallomásai I. r. vádlott szempontjából – az elsőfokú bíró által rögzítettekkel ellentétben – teljesen indifferensek. A védői kritika azonban nem ezen tanúk vallomásának felhasználhatóságát érintette, hanem arra hívta fel a figyelmet, hogy azokban a vád tárgyává nem tett személyek közötti kapcsolatok, cselekmények és kábítószerfajta szerepel, így a tanúvallomásokból nem lehet azt a ténybeli következtetést levonni, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a vád tárgyává tett cselekményt elkövette volna. Erre figyelemmel indítványozta a tényállás megváltoztatását és az ellene emelt vád alól az I. r. vádlott felmentését.

[7] A büntetés enyhítését célzó másodlagos fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a nagy számú enyhítő körülményre és a terheltnek fel nem róható időmúlásra tekintettel a kiszabott szabadságvesztés mértéke eltúlzottnak tekinthető, továbbá a vádlottakra kiszabott büntetést tekintve feltűnően nagy a belső aránytalanság, ami elsődlegesen a Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott aránytalanul eltúlzott büntetésében érhető tetten. Erre figyelemmel az I. r. vádlott büntetésének jelentős enyhítésére tett indítványt.

[8] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában az ítélettel szemben bejelentett fellebbezését fenntartotta.

[9] Fellebbezésében elsőként azt fejtette ki, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítélet több, a bizonyítási eljárásban feltártakkal ellentétes, továbbá több, csupán feltételezéseken alapuló megállapítást tartalmaz, amelyekre alapítottnak hozta meg az elsőfokú bíróság a megalapozatlan ítéletét. Az ítéletet a Be. 592. § (2) bekezdésének c) és d) pontjában írt okokból tartotta megalapozatlannak, amely a Be. 593. § (1) bekezdése alapján kiküszöbölhető a másodfokú eljárásban. A BH2003. 145. számú eseti döntésre hivatkozva kifejtette, hogy ha nincs az ügyben a bűnösség irányába mutató közvetlen bizonyíték és a rendelkezésre álló közvetett bizonyítékok kétséget kizáró módon csak arra adnak következtetési alapot, hogy a bűncselekményt a vádlott is elkövethette, a II. r. vádlottat bizonyítottság hiányában fel kell menteni.

[10] A II. r. vádlott vallomásait elemezve hangsúlyozta, hogy a vádlott a kábítószer birtoklást elismerte, azonban a kábítószer kereskedelmet nem. Elismerte, hogy tárolta a kábítószer, ami nem az ő tulajdonát képezte, a lakóhelyén lefoglalt csomagolóanyagok és konyhai mérleg azonban nem a tovább-értékesítést szolgálták, arra alkalmatlanok is voltak. A lehallgatás során beszerezett információkról elmondta, hogy csak baráti szíveességből segített Terhelt1 I. r. vádlottnak fordítani, aki nem beszélt jól a magyar nyelvet, azonban nem kérdezte, hogy a fordítások mire vonatkoztak. Terhelt3 III. r. vádlottal elfogásuk napjáig nem találkozott, vele korábban csak telefonon beszélt, akkor is csak azért, mert I. r. vádlottnak segített. Védenccé vonatkozásában nincsenek releváns tanúvallomások, a III. r. vádlott pedig vallomásában elmondta, hogy nem akart kábítószer vásárolni, amikor beszállt a II. r. vádlott által vezetett gépkocsiba. A védő álláspontja szerint a lefoglalt kábítószer alapján sem a kábítószer kereskedés, sem a tártettesi elkövetői minőség nem állapítható meg. A II. r. vádlott nem egyeztetett vevőkel, általa nem került forgalomba kábítószer, nem is volt ilyen szándéka, csupán a barátjának adott szállást és együtt utazott vele a gépjárműben. Kereskedői magatartásáról egyetlen tanú sem számolt be, a III. r. vádlottat nem ismerte. Több ítéltáblai határozatra és eseti döntésre hivatkozva fejtette ki, hogy védenccé legfeljebb a forgalomba hozatal kísérletét valósította meg, továbbá tártettesi minősége helyett legfeljebb bűnsegédi elkövetői magatartás állapítható meg a terhére. A büntetés kiszabási körülményeket kiegészítendőnek tartotta, további enyhítő körülmény álláspontja szerint a cselekmény kísérleti szakban maradása, és a bűnsegédi elkövetői minőség. Ezen túl a kábítószer mennyisége nem tekinthető kiemelkedő súlyúnak, a marihuána pedig nem a kemény drogok közé tartozik. Hivatkozott továbbá új bizonyítékokra is: a II. r. vádlott fellebbezéséhez csatolt írásbeli vallomására, továbbá az elfogásukat megelőző este kapcsán védenccé hollétét igazoló

színházjegyekre, és volt barátnőjének esetleges tanúvallomására. Erre figyelemmel elsődlegesen tárgyalás tartását, és bizonyítás felvételét, másodlagosan a cselekmény minősítésének megváltoztatását – Btk. 178. § (2) bekezdés b) pontja szerinti, bűnsegédként elkövetett kábítószer birtoklásának megállapítását – és a büntetés jelentős enyhítését indítványozta. Másodlagos indítványa arra irányult, hogy a II. r. vádlott cselekményét forgalomba hozatallal bűnsegédként elkövetett kábítószer kereskedelem kísérlete bűncselekményeként minősítse a másodfokú bíróság, és a vádlott büntetését jelentősen enyhítse. Harmadlagos indítványa a cselekmény minősítésének megváltoztatása nélkül is a büntetés jelentős enyhítésére, és arra irányult, hogy a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjaként a büntetés fele részének kitöltését követő napot határozza meg az ítéltábla. Az ügyészi súlyosítás végett bejelentett fellebbezést alaptalannak tartotta.

[11] Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában fellebbezését a tényállás téves megállapítása miatt, elsődlegesen a III. r. vádlott felmentéséért, másodlagosan a minősítés megváltoztatása mellett a büntetés jelentős enyhítéséért tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjaiban írt okokból részben megalapozatlan, amely megalapozatlanság azonban az ügyiratok tartalma alapján kiküszöbölhető. Kifejtette, hogy mind a nyomozás, mind a bírósági eljárás során mindhárom vádlott tagadta, hogy a kábítószerrel üzletek volna, illetve, hogy III. r. vádlott akár korábban a 12,5 kg, akár az elfogásakor az 5 kg kábítószerrel át akarta volna venni. Emellett III. r. vádlott vonatkozásában az értékesítési láncolatot, azaz egyetlenegy szál vevőt, illetve a vélelmezett eladási árat sem sikerült felderíteni. Az 5 kg kábítószer feltételezett értékesítése kapcsán megjegyezte, hogy a III. r. vádlottnál sem otthoni, sem az ügylet lebonyolításakor nem volt nagyobb összegű készpénz. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a lehallgatási anyagokból elhangzottak alapján egyéb bizonyítékok hiányában állapította meg a kereskedelem tényét, a kábítószer mennyiségét úgy, hogy ehhez sem vevőkört, sem konkrét időpontokat, sem vételárat nem tudott társítani. A III. r. vádlott terhére rótt kábítószer mennyiségek III. r. vádlotthoz társítása logikai hiba, a III. r. vádlott tevőlegesen nem vett részt a kábítószer átvételében és annak eladását sem bonyolította. A III. r. vádlott a lakásán talált kábítószer vonatkozásában a kábítószer birtoklásával kapcsolatosan bűnösségét elismerte, hivatkozott arra is, hogy korábban kábítószerfogyasztó volt. A lehallgatási anyag alapján álláspontja szerint a III. r. vádlott tudattartalmára, szándékára következtetés nem vonható. A cselekmény minősítése kapcsán kiemelte az 1/2007. számú jogegységi döntésre hivatkozva, hogy ha a megszerzés befejeződött, de a forgalomba hozatal vagy a kereskedelem még el sem kezdődött, illetve nem bizonyított a kereskedelmi célú megszerzés, akkor csak a birtoklás, mint befejezett magatartás állapítható meg. Erre figyelemmel elsődlegesen a III. r. vádlott felmentését, másodsorban a cselekmény minősítésének megváltoztatása mellett a büntetés jelentős enyhítését indítványozta a fellebbviteli főügyészség súlyosabb büntetés kiszabására irányuló fellebbezése elutasítása mellett. A büntetés kiszabása körében nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy III. r. vádlott hosszú ideig állt kényszerintézkedés hatálya alatt, a további időmúlást, két kiskorú gyermekes családos állapotát, ezen kívül kiemelte, hogy a III. r. vádlottal szemben folyamatban lévő további büntetőeljárás megszüntetése várható.

[12] A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett fellebbezéseket a Be. 600. § (1) bekezdés c) pontja alapján tárgyaláson bírálta el.

[13] A bizonyítási eljárás befejezését követően az ügyész perbeszédében a bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabályt, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna, illetve az eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság a tárgyaláson korrigálta. Terhelt2 II. r. vádlott másodfokú eljárásban tett vallomása újabb vádlotti védekezést jelent, ami nem erősítette, de

nem is gyengítette az elsőfokú bíróság által megállapított megalapozott tényállást. Egyebekben perbeszédében az írásbeli átiratban foglaltakat fenntartva a büntetési célok elérése érdekében mindhárom vádlott esetében a büntetés súlyosítását, a középértéket alulról közelítő tartamú szabadságvesztés kiszabását, II. és III. r. vádlott vonatkozásában ennek megfelelően a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítását indítványozta.

[14] Terhelt1 I. r. vádlott védője a tárgyaláson perbeszédében a fellebbezése írásbeli indokolásával egyezően szólalt fel, melyben elsődlegesen Terhelt1 I. r. vádlott felmentését, másodlagosan – figyelemmel arra is, hogy I. r. vádlott az elsőfokú bíróság érvelésével ellentétben nem tanúsított perelhúzó magatartást, hiszen minden tárgyalásról való távolmaradása igazolt volt, így az időmúlás esetében is jelentős enyhítő körülmény – a kiszabott büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

[15] Terhelt2 II. r. vádlott védője írásban indokolt fellebbezését perbeszédében kiegészítve arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság adós maradt a tanúvallomásokból és egyéb adatokból nyert bűnösséget mentő és enyhítő körülmények értékelésével, azaz a beszerzett bizonyítékokat nem teljeskörűen értékelte. Figyelmén kívül hagyta, hogy a lehallgatási anyag elsődlegesen I. és III. r. vádlottak közötti beszélgetéseket tartalmazza, II. r. vádlott ezen beszélgetésekben gyakorlatilag nem is szerepel. Fellebbezése írásbeli indokolásával egyezően a II. r. vádlott terhén megállapított cselekmény minősítésének megváltoztatását és ezzel együtt a kiszabott büntetés enyhítését, illetve a minősítés megváltoztatása nélkül is a büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

[16] Ugyancsak az írásbeli fellebbezésben írtakkal egyezően kérte Terhelt3 III. r. vádlott védője, hogy védence cselekményét a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklásban mondja ki az ítéltábla, és jelentős mértékben enyhítse a vele szemben kiszabott büntetést, különös tekintettel arra is, hogy a már említett III. r. vádlottal szemben folytatott büntetőeljárást megszüntette az ügyészség.

[17] A tárgyaláson Terhelt1 I. r. vádlott hangsúlyozta, hogy nem követett el bűncselekményt. Terhelt2 II. r. vádlott vallomást tett, amelyben továbbra is tagadta, hogy kereskedett volna a kábítószerrel. Elismerte, hogy lakóhelyén kábítószert tárolt, amely az I. r. vádlotté volt, azonban annak sem az értékesítésében, sem a csomagolásában, porciózásában nem vett részt. Elmondta, hogy külföldről hazatérve I. r. vádlott nála szállt meg négy napig az otthoni ingatlanban. Elfogásukat megelőző este – míg ő barátnőjével színházban volt – vitte oda I. r. vádlott az ingatlanban lefoglalt, ismeretlen módon beszerzett kábítószert. A kábítószer csomagolására használt nejlonzatyrok az övé voltak, azonban a csomagolásban, mérésben nem vett részt. A négy nap alatt I. r. vádlottat többször hallotta Terhelt3tal beszélni, illetve neki is mesélt a III. r. vádlotról, ezért tűnhetett közvetlennek a kapcsolatuk. Terhelt3tal való találkozót I. r. vádlott beszélte meg, a találkozóra otthonából együtt indultak. Megismételte, hogy bár Terhelt1 beszélt magyarul, de rosszul és akcentussal, ezért többször egyszerűbb volt, ha ő beszélt helyette. Számára az I. r. vádlott nem adott parancsokat, utasításokat, kapcsolatukból neki jövedelme nem származott. Pusztán baráti kapcsolat volt köztük, nem volt a társa, sem az alkalmazottja. Elismerte, hogy hibázott, azonban nem kereskedett a kábítószerekkel, nincs az eljárásában megnevezve olyan ember, akinek kábítószert adott volna át. Erre figyelemmel kérte jogi felelősségének megállapítását. Terhelt3 III. r. vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez, utolsó szó jogán tett nyilatkozatában az enyhítő körülmények figyelembevételével a büntetés jelentős enyhítését kérte.

[18] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[19] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat a védői és vádlotti fellebbezések tartalmára tekintettel Be. 590. § (2) bekezdés alapján teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények

minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[20] Az érdemi felülbírálatot megelőzően a másodfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta-e az eljárási szabályokat. A vádlottakkal szemben a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette miatt folyt az eljárás, amely a büntető törvénykönyv szerint öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő. A Be. 44. § a) pont értelmében a büntetőeljárásban védő részvétele kötelező, ha a bűncselekményre a törvény öt évig terjedő vagy ennél súlyosabb szabadságvesztés büntetés kiszabását rendeli, továbbá a Be. 427. § (5) bekezdés a) pontja alapján a bírósági eljárásban a védő részvétele a törvényszék, mint elsőfokú bíróság előtt ugyancsak kötelező. A Be. 434. § -a szerint pedig, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a tárgyaláson a védő jelenléte kötelező, ha a büntetőeljárásban védő részvétele kötelező. Ezen jogszabályi hivatkozások értelmében a vádlottak elleni büntetőeljárásban a tárgyaláson védő részvétele kötelező volt. A 2021. december 6. napján megtartott tárgyaláson az elsőfokú bíróság észlelte, hogy Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában az idézés nem volt szabályszerű, ezért a Be. 510. § (5) bekezdésében írt tárgyalási időköz hiánya miatt – miután a vádlott és védője a Be. 515. § (1) bekezdése alapján a tárgyalás megtartásához nem járult hozzá – a vádlottat elbocsátotta a tárgyalóteremből, a bizonyítási eljárást II. és III. r. vádlott vonatkozásában folytatta, akik vallomást nem tettek, nyomozati vallomásukat a bíróság felolvasással tette a tárgyalás anyagává (124. számú tárgyalási jegyzőkönyv). A 2022. január 26. napján megtartott tárgyaláson a szabályszerűen idézett Terhelt3 III. r. vádlott betegsége miatt III. r. vádlott és védője távollétében tartotta meg a bíróság a tárgyalást. Az elsőfokú bíróság előzetesen arról tájékoztatta a védőt, hogy a Be. 429. § (1) bekezdés alapján távollétében is megtartható a tárgyalás. (bírósági iratok 131. sorszám). Ezen a tárgyaláson Terhelt1 vallomást tett, mely a III. r. vádlott cselekvőségét is érintette (132. számú tárgyalási jegyzőkönyv). A Be. 429. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha az eljárás több vádlott ellen folyik, a vádlott távollétében megtartható a tárgyalásnak az a része, amely őt nem érinti. Ekkor a meg nem jelent vádlott védőjének távollétében a tárgyalásnak ez a része akkor is megtartható, ha a büntetőeljárásban védő részvétele kötelező. A távol maradt vádlott személyét, illetve a terhére rótt cselekményt érintő összefüggés hiánya azonban szigorúan értelmezendő, a vádlott nem fosztható meg attól a jogától, hogy az őt érintő bizonyítást vagy egyéb eljárási cselekményt személyesen is végig követhesse. Ha a vádlott, illetőleg védője távollétében tartott tárgyaláson ennek ellenére mégis felmerül olyan tény vagy körülmény, amely a távollévő vádlottat is érinti, akkor ez a kérdéses eljárási cselekmény megismétlésének kötelezettségét vonja maga után. Az elsőfokú bíróság a 2022. május 18. napján tartott tárgyaláson minden korábbi jegyzőkönyv – így a 124. és 132. sorszámú jegyzőkönyvet is – lényegét tekintve ismertette, a felek pedig felhívásra azok részletesebb ismertetését nem kérték (154. sorszámú jegyzőkönyv 15. oldal), azonban a másodfokú bíróság a tisztességes eljárás követelményének, a védekezéshez való jognak és ezen belül a vádlotti és védői kérdezési, észrevételezési jogok teljes érvényesülése érdekében szükségesnek tartotta az I. r., III. r. vádlott és védője távollétében megtartott tárgyalásról készült jegyzőkönyv részletesebb ismertetését, melyt a másodfokú tárgyaláson teljesített.

[21] Az elsőfokú bíróság eljárása során egyebekben az eljárási szabályokat megtartotta, sem az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező, a Be. 608. § (1) bekezdésében írt abszolút, sem a 609. § (1) bekezdésében rögzített relatív eljárási szabálysértés nem valósult meg. Nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos előírások, a vádlottak és a meghallgatott tanú figyelmeztetése törvényes volt, az arra adott válaszokat az eljárási törvény szabályai szerint a jegyzőkönyvekben rögzítették. Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályoknak megfelelően tette tárgyalás anyagává a nyomozás során

meghallgatott tanúk vallomását, ismertette mindazokat az okirati bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése szempontjából releváns adatokat tartalmaztak, erre figyelemmel az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadályja nem volt, ilyenre a felek sem hivatkoztak.

[22] A másodfokú bíróság Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. vádlottaknak a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a tárgyaláson tett nyilatkozataik alapján akként pontosítja, hogy

- Terhelt1 I. r. vádlott gerinc és porckorongsérv betegségben szenved

- Terhelt2 II. r. vádlott olaszul nem beszél, 2022 februárja óta élettársi kapcsolatban él Személy1-tel; nincs ellene folyamatban más eljárás; az elsőfokú ítéletben feltüntetett, a Rendőr-kapitányságon 313/2020. bü. szám alatti eljárás feltüntetését mellőzi az ítéltábla, miután erre az eljárásra tekintettel módosította a vádat az ügyészség 2021. július 30. napján kelt Nf.2158/2019/258. számú átiratában

- Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a Budapesti Rendőr-kapitányság előtt 1609/2021. bü. számon folyamatban lévő eljárás feltüntetését mellőzi a törvényszék, miután a 2022. december 23. napján kelt B.XVIII.1236/2022/7. számú határozatával a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Ügyészség az eljárást megszüntette (a határozatot III. r. vádlott védője csatolta).

[23] A törvényszék a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett. Tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaztak. A Terhelt2 II. r. vádlott másodfokú eljárásban tett vallomása az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megváltoztatását, kiegészítését, helyesbítését nem tette szükségessé. Az ítéltábla a II. r. vádlott védője által indítványozott bizonyítás felvételét – II. r. vádlott korábbi barátnőjének meghallgatását, illetve a Budaörsi Színház név színházjegyeinek tárgyalás anyagává tételét – az ítéltábla elutasította, miután a bizonyítási eszközök vonatkozásában a bizonyítás elrendelésének Be. 594. § (1) bekezdésében írt feltételei nem állnak fenn, a védelem által felajánlott bizonyítás a rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében a tényállás megalapozottságának megkérdőjelezésére nem alkalmas, a II. r. vádlott cselekvősége, bűncselekményben játszott szerepe a bizonyítás eredményétől függetlenül aggálytalanul megállapítható. Ezen túlmenően utalni kell arra is, hogy a színházlátogatás ténye az eljárás alatt is ismert volt II. r. vádlott számára, ennek ellenére arra sem a nyomozati szakban, sem az elsőfokú bírósági eljárásban nem hivatkozott. A Be. 584. § (5) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a fellebbezésben új tényt állítani, illetve új bizonyítékra hivatkozni csak abban az esetben lehet, ha a fellebbező valószínűsíti, hogy a fellebbezés alapjául szolgáló tény vagy bizonyítási eszköz az ítélet kihirdetését követően keletkezett, vagy arról önhibáján kívül az ítélet kihirdetése után szerzett tudomást. Önmagában az a körülmény, hogy korábban a színházjegyek nem voltak a II. r. vádlott számára elérhetők a szülők között folyamatban volt polgári perben, nem elfogadható kifogás, miután a csatolt színházjegyek és számlák is elektronikus iratok, másrészt a tanú bejelentését nem akadályozta a színházjegyek hiánya sem.

[24] Az elsőfokú bíróság tényállását elsődlegesen a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek megfelelően engedélyezett leplezett eszközök alkalmazásával rögzített információk, továbbá a vádlottak híváslistájának adatai, a kutatásról és lefoglalásról szóló jegyzőkönyvek, a vegyész és toxikológiai, valamint a genetikai és nyomszakértői vélemények, a tárgyaláson meghallgatott, továbbá a nyomozás során kihallgatott tanúk tárgyaláson felolvasott vallomásai és az egyéb okirati bizonyítékok alapján állapította meg. A leplezett eszköz alkalmazásával beszerzett adatokat a hanganyagok meghallgatásával tette a tárgyalás anyagává az írásban rögzített közlemények, kivonatok felolvasásával egyetemben. Az elsőfokú bíróság ezen bizonyítékokon alapuló tényállása mentes a Be. 592. § (1) és (2)

bekezdésében meghatározott megalapozatlansági okoktól, így a Be. 591. § (1) bekezdés alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján a szükséges részletességgel és iratszerűen tartalmazza azon bizonyítékok megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta. Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék mérlegelő tevékenysége formailag szabályos volt és annak helyességével szemben tartalmilag sem támasztható alapos kétség. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen számba vette a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Nyomon követhető és ellenőrizhető módon megindokolta, hogy a megállapított tényeket mi alapján találta bizonyítottnak, az indokolás a perrendi szabályokkal összhangban álló. Mérlegelő tevékenysége nem állt ellentétben a logika szabályaival, teljeskörű volt, ténybeli következtetései alaposak és okszerűek.

[26] Az elsőfokú bíróság a titkos adatszerzés nyomán beszerezett adatok elemzésével részletesen foglalkozott, melynek során indokát adta annak is, hogy miért nem fogadta el Terhelt1 I. r. vádlott azon védekezését, hogy a rögzített beszélgetésekben a III. r. vádlottal nőkről beszélgettek. A 2019. április 10. napján történt elfogás alkalmával a II. r. vádlott által vezetett gépjármű csomagtartójában nem öt nőt, hanem 5 kg marihuánát talált a nyomozóhatóság, a 2019. április 9-én 16:38:18 órakor folytatott beszélgetésben pedig Terhelt2 II. r. vádlott azt közölte Terhelt3 III. r. vádlottal, hogy „öt csaj” szeretne megismerkedni vele (nyomozati iratok 247. oldal 01-01301-01 számú közlemény). Ezt követően, 2019. április 10. napján történt elfogásukkor találták meg az 5 kg marihuánát a II. r. vádlott által vezetett gépkocsi csomagtartójában. E beszélgetés és az indokolásban hivatkozott további beszélgetések alapján helytállóan vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy a vádlottak között folytatott beszélgetések alkalmával a „csaj” megjelölés marihuánát, az „egy csaj” egy kilogramm marihuánát jelentett, az ehhez kapcsolódó további jelzők e következtetést nem gyengítik, azok ugyanis a kábítószer minőségére, csomagolásának módjára, származási helyére egyaránt utalhatnak, miközben az „egy és fél csaj”, illetve a „megint kevesebb, nem 1 kiló” kifejezések kifejezetten marihuánára jellemzőek, ahogyan a „szép” jelző sem szintetikus anyagra használatos.

[27] Az elsőfokú bíróság annak is megfelelő indokát adta ítéletének 16. oldalán, hogy az I. r. vádlott szegényes magyar nyelvtudására hivatkozását miért nem fogadta el. A tárgyalás anyagává tett hanganyag meghallgatását követően – esetenként a beszélgetés többszöri meghallgatása után – I. r. vádlott több esetben a beszélgetésről rögzített kivonat, közlemény elolvasását követően tett észrevételt (pl. 154. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal), ami szintén az I. r. vádlott nyelvismeretéről tanúskodik.

[28] tanú2 és tanú1 tanúvallomása kapcsán a Be. 167. § (5) bekezdésében írt kizáró ok – mint ahogyan ezt az I. r. vádlott védője is megerősítette fellebbezése indokolásában – nem állt fenn, így azt az elsőfokú bíróság törvényesen értékelte bizonyítékként. Nem osztotta az ítéltábla azonban a védő azon hivatkozását, hogy a tanúvallomások jelen eljárásban nem érintett személyek közötti kapcsolatra utalnak, így nem relevánsak az ügy elbírálása szempontjából. A tanúk és Terhelt1 I. r. vádlott között – mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helytállóan rögzítette – ugyanazon virágnyelv alkalmazásával („csaj”) folytatott beszélgetés kereskedési tevékenységre utal (pl. 2019. III. 7-i beszélgetés, 01-04920-01 számú közlemény, 1092. oldal).

[29] Ugyancsak cáfolta a lehallgatási anyagon túl a genetikai szakértői vélemény is Terhelt1 I. r. vádlott azon védekezését, hogy a lefoglalt kábítószerhez nem volt köze, mely szerint a 2019. április 10. napján a gépkocsi csomagtartójából lefoglalt kábítószer csomagolóanyagán az ő DNS profilja is kimutatható volt (nyomozati iratok 1676. oldal), de szerepét a II. r. vádlott másodfokú eljárásban tett vallomása is alátámasztotta.

[30] Nem osztotta az ítéltábla Terhelt2 II. r. vádlott azon álláspontját sem, hogy II. r. vádlott nem tanúsított a kereskedési tevékenység körében értékelhető magatartást, erre vonatkozóan sem tanúvallomás, sem lehallgatási anyag nem áll rendelkezésre. A védő álláspontja szerint nem tekinthető ilyen magatartásnak az, hogy a II. r. vádlott baráti alapon segédkezett I. r. vádlottnak, és csak szállást biztosított Terhelt1 számára. Ezzel szemben a II. r. vádlott maga hivatkozott arra, hogy tudomása volt arról, hogy I. r. vádlott kábítószerrel tárol (138. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3-4. oldal). Az otthoni ingatlanban fellelt kábítószer kapcsán elismerte a kábítószer tárolást, védekezését, miszerint annak csomagolásában sem vett részt, cáfolta az elsőfokú bíróság által is hivatkozott ujjnyomszakértői és genetikai szakértői vélemény is. A szakvélemények szerint nemcsak a kábítószer tartalmazó nejlonzacskókon volt azonosítható II. r. vádlott ujjlenyomata, hanem a sárga színű ragasztószalagon is (1332. oldal), amely arra utal, hogy a II. r. vádlott a csomagolásban is részt vett, és amely miatt nem volt elfogadható II. r. vádlott azon védekezése, hogy a nejlonzatyrok az ő tulajdonát képezték, ezért lehetett rajta tőle származó nyom. A vádlottak elfogásának napján a Cím19 utca előtt a gépkocsi csomagtartójából lefoglalt kábítószeres csomagolóanyagán is fellelhető volt a DNS mintája (nyomozati iratok 1665 – 1668. oldal), emellett a lehallgatott telefonbeszélgetésekből az is kétséget kizáróan volt megállapítható, hogy a II. r. vádlott Terhelt1 I. r. vádlott tényleges kereskedői tevékenységébe is bekapcsolódott. Erre utal a 01-15653-01 számú közlemény (nyomozati iratok 335. oldal, 2019. március 22., 13:23:51 óra), amelyben I. r. vádlott Terhelt3 III. r. vádlottnak átadja a „fiú” telefonszámát, amíg ő nem lesz (ekkor utazott el I. r. vádlott külföldre 10 napra) addig vele tudja intézni a dolgokat. A 01-15734-01 számú közlemény (Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 II. r. vádlott között folyt beszélgetés 2019. március 22-én 14:46:14 órakor) alapján pedig azonosítható volt a „fiú”, aki az I. r. vádlott távollétében intézi a dolgokat a II. r. vádlott személyében. A 2019. április 9. napján II. és III. r. vádlott közötti telefonbeszélgetés szintén azt igazolja, hogy II. r. vádlott a kereskedői tevékenységben részt vett, hiszen a már ismertetettek szerint II. r. vádlott volt az, aki közölte Terhelt3tal, hogy „öt csaj” meg szeretne vele ismerkedni, majd vele egyeztettek a találkozó helyszínéről és időpontjáról is, Terhelt3 III. r. vádlott neki küldte meg a találkozó helyszínének pontos címét is (nyomozati iratok 247 – 255. oldal, 01-01301-01. számú közlemény, 2019. IV. 9. napján 16:38:18 óra, 01-01302-01 számú közlemény 16:40:57 óra, 01-01304-01. számú közlemény, 2019. IV. 9. napján 16:51:07 óra). A 2019. március 21-én 15:25:34 órakor I. és II. r. vádlott közötti beszélgetésben pedig I. r. vádlott és II. r. vádlott közötti konfliktus amiatt alakult ki, mert II. r. vádlott mindenholnan késik, emiatt II. r. vádlottnak „semmi munkája nem lesz, a pénz, amit csinált, az kajára meg kurvákra lesz elég” (nyomozati iratok 329-331. oldal, 01-15161-01 számú közlemény). A beszélgetés a védői hivatkozással – és a II. r. vádlott védekezésével szemben – azt igazolja, hogy II. r. vádlott Terhelt1 I. r. vádlott utasításai szerint vett részt a tevékenységben, amiből számára is pénz származott. Mindezek a bizonyítékok pedig cáfolják a II. r. védő azon hivatkozását, hogy védenca csak együtt utazott a gépkocsiban I. r. vádlottal, illetve, hogy pusztán segítette az I. r. vádlottat, ezzel szemben az volt megállapítható, hogy II. r. vádlott tevőlegesen részt vett I. r. vádlott kereskedői tevékenységében.

[31] Terhelt3 III. r. vádlott vevői körét az eljárás során ugyan nem tárta fel a nyomozóhatóság, azonban a vádlottól lakóhelyén és az általa használt ingatlanon lefoglalt kábítószeren túl a kábítószer porciózására alkalmas csomagolóanyagok, mérleg és egyéb eszközök – egyetértve az elsőfokú bíróság indokolásában megállapítottakkal – a vádlott kereskedői magatartására utalnak. E magatartását támasztja alá az elfogásuk napján, 2019. április 10. napján a találkozás időpontjára vonatkozó, I. r. vádlottal folytatott beszélgetés is, mely szerint I. r. vádlott már délben találkozni akart Terhelt3tal, akinek az az időpont nem volt jó, csak hét óra körül ér majd haza, és hét órát beszélt meg a „spanjával” – saját kapcsolatával – is (nyomozati iratok 251. oldal, 2019. április 9. napján 21:42:04 órakor

folytatott beszélgetés, 01-01348-01). Terhelt3 III. r. és Terhelt1 I. r. vádlott közötti üzleti kapcsolatra, egyúttal III. r. vádlott tovább-értékesítési tevékenységére utal a 2019. március 7-én 21:28:35 órakor folytatott beszélgetés, amelyben Terhelt3 III. r. vádlott másnap is kér Terhelt1-től „egy csajt”, majd megbeszéli annak az árát is (nyomozati iratok 273. oldal, 01-04933-01. számú közlemény), majd 2019. március 8-án az átadás, és III. r. vádlott részéről a fizetés is megtörtént (275. oldal, 2019. március 8. napján 12:22:29 óra, 01-05101-01. számú közlemény, 13:51:57 óra, 01-05144-01 számú közlemény, 15:16:02 óra, 01-05167-01 közlemény, 277. oldal 16:00:03 óra, 01-05240-01 számú közlemény). 2019. március 10. napján 19:54:45 órakor folytatott beszélgetésben (nyomozati iratok 285-287. oldal, 01-08798-01 számú közlemény) I. r. vádlott afelől érdeklődik Terhelt3-tól, hogy ha odamegy, tudja-e egyből adni az árát, vagy várni kell. Terhelt3 nem tudja megmondani, lehet, hogy csak másnap tud (fizetni). Ugyancsak III. r. vádlott tovább-értékesítési tevékenységére vonható következtetés a 2019. március 11-én 14:28:01 órakor folytatott beszélgetésből, amikor III. r. vádlott „prémium csajokat” kért jó áron Terhelt1 I. r. vádlottól, mert „abból is elmenne egy csomó” (nyomozati iratok 291. oldal, 01-09175-01. számú közlemény). Emellett életszerűtlen a III. r. vádlottól lefoglalt kábítószer megszerzésére vonatkozó vádlotti előadás is, miután a kábítószer beszerzésének körülményeit a lehallgatás során rögzített és fentebb ismertetett beszélgetések is cáfolnak.

[32] Összegezve megállapítható, hogy a védők által a tényállás kapcsán megfogalmazott kifogások a fentiek szerint nem vezethettek eredményre. Alapvető eljárási szabály a Be. 593. § (2) bekezdésében megfogalmazott felülmérlegelés tilalma, mely szerint a másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a másodfokú bíróság által megállapított ténnyel össze nem függő, valamint a megalapozatlansággal nem érintett tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat. A Kúria az EBH2019. B.9. számú eseti döntésében kifejtette, hogy a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. Így nem mondhatja például azt egy, az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomásra, hogy azt nem fogadja el, és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, illetve nem egészítheti ki vagy módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott tanúvallomás, vagy vallomásrész alapján. A másodfokú bíróságnak tehát az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat kell alapul vennie; attól – megalapozott tényállás esetén – akkor sem térhet el, ha saját meggyőződése esetlegesen eltérő. A tényállás módosítása (ideértve: az eltérő tényállás megállapítását is) csak az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékok alapján történhet ([53]-[54] pontok). A Kúria által rögzített okfejtés azt is jelenti, hogy a megalapozott tényállás mellett a vádlottak felmentését célzó fellebbezések a fellebbviteli eljárásban eredményre nem vezethettek.

[33] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére.

[34] A cselekmény minősítése kapcsán a II. és III. r. vádlott védője vélekedése szerint – miután Terhelt2 II. r. vádlott és Terhelt3 III. r. vádlott a lakóhelyén talált és lefoglalt kábítószer vonatkozásában a birtoklást elismerte – a vádlottak terhén megállapított bűncselekményt helytelenül minősítette az elsőfokú bíróság kábítószer-kereskelemként. Mindkét védő azzal érvelt, hogy védence nem valósított meg kereskedői magatartást, ekként cselekményük a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző – és II. r. vádlott esetében a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő – kábítószer birtoklásként értékelhető, melyet II. r. vádlott bűnsegédként valósított meg. Terhelt2 II. r. vádlott védőjének a minősítés kapcsán előterjesztett másodlagos álláspontja az volt, hogy – amennyiben a kábítószer birtoklást védence vonatkozásában elvetné a másodfokú bíróság – a II. r. vádlott terhén megállapított

cselekményt bűnsegédként forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének kell minősíteni, amely azonban kísérleti szakban maradt.

[35] A védői hivatkozások e körben sem helytállóak. A kábítószer birtoklása bűncselekmény elkövetési magatartása a Btk. 178. § (1) bekezdése szerint a kábítószer termesztése, előállítása, megszerzése, tartása, az ország területére behozatala, onnan történő kivitele, vagy azon átszállítása, azaz a fogyasztói-beszerzői típusú elkövetési magatartások. A II. és III. r. vádlottak célja – mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság indokolása 21. oldalán helytállóan kifejtette – az volt, hogy a kábítószer végső soron eljusson a fogyasztókhoz. Terhelt2 II. r. vádlott a kábítószer lakóhelyén történő tárolásakor is tudatában volt annak, hogy I. r. vádlott a nála tárolt kábítószerrel kereskedik, így a kereskedési célzatú tárolás a hozzá kapcsolódó egyéb magatartások nélkül is kizárja a kábítószer birtoklás bűncselekmény megállapítását. Emellett a II. r. vádlott – a fentebb kifejtettek szerint – a kábítószer csomagolásban, értékesítésben is részt vett, ezzel maga is kereskedői magatartást valósított meg. Terhelt3 III. r. vádlottól – a már ismertetettek szerint – lakóhelyén, illetve az általa használt lakásban talált marihuánán túl kábítószeres kiadagolásához, hígításához és csomagolásához használatos eszközöket is lefoglaltak, amely tények önmagukban – a tényállásban megállapított, a kereskedést magukban foglaló többletmagatartások nélkül is – szintén túlmutatnak a fogyasztói típusú elkövetési magatartásokon, így a III. r. vádlott cselekményének Btk. 178. § (1) bekezdésében meghatározott kábítószer birtoklásának vétségekénti értékelése szintén nem foghatott helyt.

[36] A kábítószer-kereskedelem bűncselekményének elkövetési magatartásai a kábítószer kínálása, átadása, forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedelem. Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában a 20. oldalától kezdődően az 1/2007. Büntető Jogegységi határozatban és az 57/2007. évi BK véleményben foglaltak alapján helytállóan fejtette ki, hogy a kereskedői magatartás terjesztői típusú magatartás, amely haszonszerzésre irányul, és magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. A II. r. vádlott védőjének minősítést érintő másodlagos hivatkozása szerinti forgalomba hozatal a kialakult bírói gyakorlat szerint akkor valósul meg, ha az elkövető a kábítószer több, esetleg meg nem határozható számú személy részére juttatja, történhet ellenértéke fejében és ingyenesen is. Úgy is megvalósulhat, hogy a tettes csak egy személlyel áll kapcsolatban, akinek azért ad kábítószer, hogy azt másnak, vagy másoknak adja tovább. Több részecselekményből tevődhet össze: magában foglalhatja az eladók és vevők felkutatását, a megállapodás megkötését, az áru tárolását, az átadás helyszínének felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását, tehát felöllelhet minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer – akár további közbe ékelődő személyek révén is – bekerüljön a kereskedelmi forgalomba [1/2007. BJE III. pont, Bkv. 57. II/5/a. pont]. A forgalomba hozatallal a bűncselekmény akkor válik befejezetté – mint ahogy erre a II. r. vádlott védője is helytállóan hivatkozott – ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak [1/2007. BJE, BH2002. 299.]. Ezzel szemben a kereskedelem a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartásokat jelent, kábítószerrel az kereskedik, aki haszonszerzésre törekedve közreműködik a kábítószer forgalmazásában [Bkv. 57. II/5/b. pont], folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adás-vételek által valósulnak meg. Haszonszerzésre irányulnak, és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedelem céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás önmagában is befejezett önálló tettesi cselekmény (BH2017. 144.). A kereskedelemnek a forgalomba hozataltól való elhatárolásának alapja tehát a haszonszerzésre törekvés és a rendszeresség, mely a jelen esetben a már kifejtettek szerint valamennyi vádlott esetében megállapítható. Ugyancsak nem foghatott helyt a II. r. vádlott

védőjének az az érvelése sem, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt volna, miután a töretlen bírói gyakorlat szerint a kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá [1/2007. BJE IV. pont]. Így annak ellenére, hogy a II. r. vádlottól a lakóhelyén, továbbá a Cím19 utcában lefoglalt kábítószer ténylegesen nem került forgalomba, a kereskedői tevékenység befejezett alakzata volt megállapítható a vádlottak terhére.

[37] A tényállás kapcsán kifejtettekre tekintettel nem osztotta az ítéltábla a II. r. vádlott védőjének azon hivatkozását sem, hogy védence magatartása nem értékelhető társtettesi cselekményként, legfeljebb bűnszegédi magatartás állapítható meg II. r. vádlott terhén. A védői hivatkozással szemben az volt megállapítható, hogy II. r. vádlott Terhelt1 I. r. vádlott kereskedői tevékenységében aktívan részt vett, a tárolásba, csomagolásba és értékesítésbe történő bekapcsolódásával maga is tényállásszerű elkövetési magatartást tanúsított. Erre figyelemmel helytállónan értékelte az elsőfokú bíróság a Btk. 13. § (3) bekezdése alapján társtettesként Terhelt2 II. r. vádlott elkövetői minőségét.

[38] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság az egyes vádlottak terhén a kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmának meghatározásakor is: a lefoglalt kábítószeres hatóanyag-tartalmát a szakértői véleményben rögzített mért adatok alapján határozta meg, míg a le nem foglalt kábítószeres hatóanyag-tartalmát I. és III. vádlott vonatkozásában a Nemzeti Szakértői és Kutató Központban vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmának alakulásáról közzétett táblázata alapján a vádlottakra legkedvezőbb adatok alapul vételével becsléssel állapította meg. Az így kiszámított hatóanyag-tartalom alapján törvényesen minősítette a törvényszék a vádlottak cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdésben meghatározott, és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetettének, azt csak a kereskedői magatartásra – a 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára – utalással kellett kiegészíteni. Mindhárom vádlott elkövetői minőségének meghatározása is törvényes.

[39] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[40] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket hiánytalanul tárta fel, azt a másodfokú bíróság annyiban pontosítja, hogy III. r. vádlott vonatkozásában mellőzi a súlyosító körülmények közül azt, hogy vele szemben jelen eljárás hatálya alatt újabb büntetőeljárás indult, tekintettel arra, hogy ezt az eljárást az ügyészség megszüntette. Az elsőfokú bíróság helytállónan vette figyelembe enyhítő körülményként, hogy a vádlottak hosszú ideig álltak kényszerintézkedés hatálya alatt, annak nyomatéka azonban a terhükre rótt kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményre tekintettel kisebb. A büntetéskiszabás körében értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. Bk. vélemény III/10. pontja értelmében enyhítő körülmény, ha a bűncselekmény elkövetésétől hosszabb idő telt el; minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető. Jelen eljárásban a másodfokú eljárásban bekövetkezett további időmúlás, amely nem volt a vádlottaknak felróható, enyhítő körülmény annak ellenére, hogy a bűncselekményekre a törvény hosszú tartamú szabadságvesztés kiszabását rendeli.

[41] A vádlottak terhén megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekmény [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett. A törvényalkotó a különös részben meghatározott büntetési tételkeret meghatározásával – a társadalmi értékrendet is közvetítve – a vádlottak kábítószer-kereskedői tevékenységét a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmények között helyezte el.

[42] A kábítószerre elkövetett magatartások konkrét tárgyi súlyának megítélésénél irányadó, hogy milyen típusú kábítószer az elkövetés tárgya, jelentőséggel bír a minősítést is meghatározó, a cselekménnyel érintett kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma, valamint lényeges, a büntetési tartam kiszabásakor is irányadó körülmény az egyes elkövetőknek a cselekményben betöltött szerepe és magatartása. A jelen ügyben a vádlottak az egészségre kevésbé ártalmas kábítószerre követték el a bűncselekményt, a kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a tényállás szerint az I. és II. r. vádlott esetében a súlyosabb minősítést megalapozó jelentős mennyiség több mint kilencszerese, III. r. vádlott esetében annak csaknem négyszerese. A cselekmény elkövetésében I. r. vádlottnak volt meghatározó szerepe, hozzá kapcsolódott tényállásszerű magatartásával II. r. vádlott, illetőleg a kábítószer továbbértékesítése kapcsán önálló tettesként III. r. vádlott. A büntetéskiszabási körülményekre, a bűncselekmény tárgyi súlyára, valamint az elkövetők személyében rejlő társadalomra veszélyességére figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a Btk. 79. §-ában meghatározott célok elérése érdekében a vádlottakkal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. A Btk. 80. § (2) bekezdése alapján a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke az irányadó. Helyesen járt el a törvényszék akkor is, amikor a vádlottakkal szemben a középértéket el nem érő tartamú szabadságvesztés kiszabását látta szükségesnek, illetve elegendőnek a büntetési célok elérése érdekében. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság nem volt kellő mértékben figyelemmel az ítélet belső arányosságára a II. és III. r. vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés tartamának meghatározásakor, emellett a – III. r. vádlott esetében a cselekmény elkövetésekor – büntetlen előéletű vádlottakkal szemben a büntetés mértékének enyhítésére látott lehetőséget, ezért mindhárom vádlottal szemben a szabadságvesztés büntetés tartamát a rendelkező részben foglaltak szerint enyhítette. Erre tekintettel a büntetés súlyosítását célzó ügyészi fellebbezés nem volt eredményes.

[43] Az elsőfokú bíróság ítéletében az anyagi jog szabályainak megfelelően rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a lehetséges feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, I. r. vádlott vonatkozásában a kiutasításról, míg II. és III. r. vádlott esetében a közügyektől eltiltásról, mindhárom vádlott esetében az előzetes fogvatartás és bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról.

[44] Törvényesen rendelkezett a törvényszék Terhelt1 I. r. vádlott esetében a vagyonek Kobzásáról, továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

[45] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül az ítéltábla II. r. vádlott korábbi lakcímének feltüntetését mellőzte, míg korábbi tartózkodási helyét lakcímként jelölte meg, tovább mindhárom vádlott tényleges tartózkodási helyét is rögzítette.

[46] A másodfokú bíróság a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról.

[47] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla – a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja szerint tárgyaláson eljárva – az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján e rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[48] A másodfokú eljárásban kizárólag a tolmácsolással, illetve fordítással kapcsolatosan merült fel bűnügyi költség, annak viseléséről az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt

rendelkezésre, miszerint az állam viseli azt a költséget, amely annak kapcsán merült fel, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri – rendelkezett.

[49] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2023. január 11.

A Fővárosi Törvényszék 2022. május 25. napján kelt 9.B.502/2020/154. számú ítélete Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.234/2022/53. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2023. január 11. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. január 11.

Dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: